

Căpușe financiare transnaționale semnează cu Guvernul contracte confidențiale, pe care tu o să le plătești. Tu ești garanția pentru ele! Fraierii-alegătorii-contribuabili sunt buni de plată! Profit capitalizat de corporație, pierderi plătite de contribuabili. Corporațiile au în slujba lor politicieni de vârf care fac lobby pentru ele, sau eventual semnează. Variate pierderi colaterale de miliarde de euro, o societate cianurată încă înainte de a exista lacul? Fain. Te miri că mare parte dintre cei apți de a gândi rațional sunt indignați? Ecologia, în toată această realitate, este doar un element... cel vizibil, dar aici este vorba de multe alte aspecte, economice, sociale, politice, mediatice – la fel de dure.

Minerii sunt oameni care au implementat operațiunea “moarte intelectualilor”... și pentru asta s-au deplasat de câteva ori în zonele centrale din București, au făcut prăpăd în Universitate. Nu ei sunt de vină, ei sunt mase brute de manevră pe care le poate utiliza oricine are abilitatea. Nu e nevoie să ai zeci de mii de mineri la dispoziție, este destul să le promiți câtorva sute, niște locuri de muncă temporare. Există foarte mulți sărmani care se oferă să fie sclavi, că au nevoie de bani acum și aici, indiferent de consecințele potențiale ale activității lor. Oamenii mai puțin culți, care au fost eventual pe la Universitate doar cu ciomagul, nu prea au cum să perceapă miza și riscurile unor subiecte complexe; destui ar dori sincer să deschidă exploatarea, indiferent de orice altceva; s-ar angaja ca vidanjori sau mineri, ar sparge munții, ar extrage cărbune chiar dacă costul exploatării este mai mare decât prețul de piață al produsului, oameni care nu au variante de alt gen și care ar arunca în aer și Capela Sixtină, dacă ar avea trotil și ar lua 2 lei pentru asta. Pe ei nu îi interesează ecologia, filosofia, riscurile, elementele strategice, nu îi preocupă întrebări despre ce tipuri de locuri de muncă discutăm; ei acceptă orice, activități care presupun detonarea câtorva munți, triturarea lor și crearea unui uriaș lac cu cianură... care rămâne aici după ce aurul pleacă... Astfel de oameni nu analizează ce a fost cu dezastrul ecologic produs de viitura de cianură pornită de la Baia Mare, nu îi interesează pe ei nici Fukushima, nici cancerul uman, nici Clubul de la Roma sau problema sustenabilității ecologice a civilizației umane. Argumentele minerilor sunt în general sub formă de ciomag. Și asta nu este vina lor.

Dar sunt și oameni de alt tip. De unde provine masa de civili fără apartenență politică partinică, oameni care demonstrează pașnic, creativ, fără încrâncenare, dar în stradă de atâtea zile – contra proiectului Roșia Montană? Deși a fost ceva implicare ONG în organizare, marea masă de oameni nu are legături directe cu nici un fel de ONG. Vedem demonstrații majore în 25 de orașe în România și 20 de orașe în afara ei, în total probabil peste 100.000 de oameni care au participat la evenimentele din stradă. În general tineri, mulți intelectuali, care după ce muncesc – se gândesc și la sustenabilitatea acestei societăți umane, la mediul de viață care trebuie să fie rezonabil și la sustenabilitatea ecologică a viitorului uman. Acești tineri nu sunt mari teoreticieni, ci constată la modul concret tendințele din societatea noastră, se gândesc nu doar la ce este de mâncare azi (sau la ceva vodcă după

ieșirea din subteran)... ci ei analizează și dezastrul care se adâncește în domeniul macro-economic, ecologic, social. Totuși, toate aceste ecologisme-sociale nu puteau să îi scoată în stradă... acest proiect este un subiect care nicidecum nou. Mai era nevoie de ceva, cel puțin două elemente importante, aflate în combinație: 1. mizeria politicianismului care mârșav-șmecherește se contrazice permanent, una promite în campaniile electorale și alta face, simbolul politrucului mizerabil care învârtă lucrurile cum îi dictează interesele personale de moment și nu mai are nici un fel de credibilitate și 2. grosolanele manipulări produse de trusturile mediatice, care și-au pierdut brusc și brutal credibilitatea pe care eventual o aveau. Era strigătoare la cer mobilizarea unor mari forțe de manipulare, în dorința de a păstra beneficiile celor aflați la butoane, într-o luptă asimetrică în care banul, politrucii și tele-viziunile decid încă în mare parte care trebuie să fie percepția populației asupra diferitelor subiecte. O corporație pentru care se fac exproprieri – precedentul este tare! Poate veni o altă corporație, care să te exproprieze? Dacă nu există posibilitate de a face legal “afacerea”, există varianta de a crea o “lege specială” pentru ca acțiunea să se poată derula. Un cadru legal dedicat intereselor firmei în cauză: cine mai poate comenta? Zecile de mii de oameni care ies în stradă!

Contextul social-economic jalnic este nu doar pe la noi ci mult mai extins la nivel european și nord-american... în care politicul nu are soluții clare. Ce control există asupra sustenabilității economice și ecologice... când șomajul este în creștere în zone bune ale Europei... iar nemulțumirea tinerilor crește pe zi ce trece? Și la noi există politicieni care te-ar vinde pe 2 lei, care ar face orice pentru interesele lor politicianiste, șmecherii, indiferent de consecințe. Politrucii care au un comportament de șmecheraș-găinar, care arată cât de infectă este politica. Dar parcă au întrecut măsura... Nu e vorba de un anumit partid politic sau altul, ci de o clasă politică jalnică, mizerabilă, execrabilă. Oamenii au ajuns indignați de aspectul mizerabil al politicianismului dâmbovițean, în care promiți unele chestii în campania electorală, apoi întorci șmecherește cu 180 grade. Nici nu își dau seama cam care este atmosfera din interiorul societății aflate în criza actuală. Cine mai are încredere în această clasă politică mizerabilă, și nu mă refer la careva partid în mod special, sau la careva politruc, ci la toată gașca asta de huligani politici, de la nivel local, la cel din capitală, până la cel european? Când Indignații constată că este plină clasa politică de curve botoxate, escroci-șarlatani și imbecili care demult nici nu mai au contact cu problemele reale; decidenții sunt reprezentați de oieri, fete care nu pot să lege două fraze, tot felul de aberanți. Sunt ei capabili să rezolve problemele concrete, sau lasă oamenii de izbeliște, să fie uciși de haitele de câini din mijlocul orașului... plus bomba ecologică cianurată – doar niște chestii de actualitate devenite simbolice – dar problemele devin generalizate.

Există o mare masă de oameni – din ce în ce mai mare, mai ales intelectuali tineri, care nu mai suportă ideea de a pune în mâna unor corporații private resursele de care depindem – noi și cei din viitor, nu mai suportă ideea de a implementa Directive obligatorii venite de la niște centre de putere îndepărtate cu ale lor interese obscure... Furtul avuției publice, defrișarea pădurilor,

trecerea sub control privat a resurselor minerale, a combustibililor fosili, a apei, șamd... și expunerea populației la plata unor costuri stabilite arbitrar de corporatiști... îndatorarea populației (la nivel personal și la nivel de societate) și punerea într-un context de slugă a oamenilor... asta nu este bine. Percepția generală este că resursele naturale sunt furate de variate mafii, de la Roșia Montană la pădurile devastate, subiectul gazelor de șist, de la distrugerea produsă de microhidrocentrale, eoliene șamd: pentru a susține o înfloritoare mafie a „energiei verzi”, tu plătești chiar dacă mori pe traseu. Adică, este o chestiune mult mai profundă decât o simplă afacere locală cu efecte mai regionale. Ești la cheremul corporațiilor și a clasei politice care te scoate la produs ca pe un sclav, te taxează cum vor ei, te îndatorează, iar la sfârșit te cianurează. Criza societății se simte dramatic nu doar între cei proști dar mulți, dar și în rândul celor deștepți, dar mai puțini. Indignarea apare nu doar la cei care au ajuns în șomaj ci și la cei care constată cam ce le rezervă viitorul, în acest stil. Indignarea asta nu poate dura mult, o să vină momentul în care se pune problema: care pe care? Dezastru economico-ecologico-social. Câtă funcționalitate are această societate capitalistă-agresivă care cianurează viitorul uman? Cum se poate crea un viitor uman realmente sustenabil? Aici cred este subiectul și miza indignării noastre!

Constați existența unui sistem depășit moral, falimentar în aspectele lui economice, politice, mediative, care riscă să distrugă societatea. Constați o masivă manipulare religioasă demnă de Evul Mediu, în Europa secolului 21. Criza leadership-ului, lipsa unor elite capabile să facă analize pertinente, să le explice public, să facă managementul acestei situații, lipsa coerenței decizionale arată cam ce avem aici, în această frumoasă democrație-corporatistă. Cred că a devenit destul de clar că avem nevoie de aer proaspăt... este nevoie de un viitor uman. Iar acest viitor depinde de capacitatea de coagulare a unei noi elite, apte de a înțelege miza și capabile de a promova crearea sustenabilității ecologice și sociale.

©

[dr. Peter Lengyel](#)

PS. În toate aceste categorii există și persoane de excepție, dar nu despre ele era vorba, ci despre marile fenomene din societate.